

glec ga

Poštnina plačana pri pošti
6104 KOPER – CAPODISTRIA
NDP

Karsten Dusse – Bernd Schmidt
Moriti čuječe

Igor Štamulak
**Epizodne vloge so
kot »zazipane« datoteke**

Matjaž Briški
Kriminalka čuječnosti

› Občasnik Gledališča Koper
› Letnik XXII › Številka 2
› April 2024 › Brezplačni izvod
› ISSN 1854-0449

Karsten Dusse – Bernd Schmidt Moriti čuječe

Achtsam morden, 2019

Prevajalec
Darko Čuden
Režiser
Samo M. Strelec
Kostumografinja
Bjanka Adžić Ursulov
Scenografa
Samo M. Strelec, Milan Percan
Lektor
Martin Vrtačnik
Dramaturg
Matjaž Briški
Glasbeni sodelavec
Robert Vatovec
Oblikovalec svetlobe
Jaka Varmuž

Igralci
Björn Diemel
Luka Cimprič
*Joschka Breitner, Dragan Sergović,
Gospa Bregenz, Müller, Dressen, Toni,
Boris, Hipsterski vodja*
Igor Štamulak
*Katharina Diemel, Emily Diemel,
Petra Egmann, Saša*
Anja Drnovšek

Inspicent, rekviziter in statist **Matija Šik**. Tonski tehnik **Martin Belac**. Lučni tehnik in videotehnik **Amar Ferizović**. Tehnični vodja **Ivo Štokovič**. Maskerka in frizerka **Sara Longar**. Odrski tehnik **Vasja Bradač**. Garderoberka **Karolina Rulofs**.

Glas na posnetku **Rakhul Roy Choudkhuri**.
Izdelava preproge **Lenča Beznik**,
PROPIP d.o.o.

Premiera
19. aprila 2024 v Gledališču Koper
Predstava nima odmora.

Sezona 2023/2024
Upriporitev 5

V komediji *Moriti čuječe* z lahkoto igrate kar sedem vlog. Štejete vloge, ki ste jih sicer odigrali v predstavah koprskega gledališča? Veste, kolikokrat ste premierno stali na tamkajšnjem odru? Ne vem natančno! Hiter izračun bi morda pokazal, da sem v štirinajstih sezonah na koprskem odru odigral okoli štirideset premier, vlog pa je bilo precej več.

Gledališka statistika govori o kar 38 premiernih nastopih, tudi vlogah Epafrodita in Justinjana, ki ste ju na koprskem

njimi tudi nekaj vidnejših, vendar pa njihov pregled razkriva, da ste do nosilnih vlog prišli šele v Kopru. Naključje, igralska zrelost ali načrtna skrb koprskega vodstva za razvoj mladega igralca?

V Kranju sem hlepel po glavnih vlogah, v svoji mladostni vihravosti sem verjel, da sem nanje pripravljen, vendar pa je tedanja umetniška vodja v kranjskem gledališču dobro vedela, da jim igralsko še nisem dozorel. Do prve glavne vloge, Truffaldina v Goldonijevi komediji *Sluga dveh gospodarjev*, sem prišel v svoji

Epizodn

odru odigrali v diplomski predstavi *Pod svobodnim soncem* v režiji **Dejana Sariča**. Ste takrat, na pragu kariere, razmišljali, da bi se kdaj zaposlili v koprskem gledališču ali je bila, tako kot za večino študentov umetniških akademij, privlačnejša prestolnica?

Z večjim številom gledališč, ki razpirajo več prostora za ustvarjanje, je Ljubljana za mlade igralce zagotovo privlačnejša. Tudi zame je bila, toda splet okoliščin me je najprej pripeljal v Prešernovo gledališče Kranj, kjer sem ostal šest sezon; živel sem v Ljubljani, se vozil na vaje in predstave v Kranj, sinhroniziral sem animirane filme, kot gostujoči igralec nastopal v predstavah ljubljanskega Mini teatra, vsak prosti trenutek pa sem že takrat preživel »doma«, v Piranu. Za človeka, ki ni karierist in mu prosti čas veliko pomeni, je takšen življenjski tempo lahko naporen, zato sem se toliko bolj razveselil vabila Katje Pegan, naj se pridružim koprskemu gledališču. Odločil sem se v trenutku, četudi sem o Gledališču Koper vedel le to, da prihajam v mlado gledališče, ki v slovenski Istri piše novo poglavje gledališke zgodovine. Vajenega utečenega in intenzivnega dela v Kranju in Ljubljani, me je primorski način dela, ki »danes« z lahkoto zamenja za »jutri«, sprva spravljal v zadrego, a že po nekaj mesecih sem prevzel tamkajšnji *leggero* in začel verjeti, da se vse uredi samo od sebe – tudi v gledališču. Življenje med Kopro in Piranom mi danes ustreza, prostega časa imam dovolj in rečem lahko, da je bila odločitev za prestop v koprsko gledališče ena boljših v mojem življenju.

Omenili ste kranjsko gledališče, v katerem ste odigrali osemnajst vlog, med

tretji primorski sezoni in rad verjamem, da je bilo za takšno igralsko zasedbo odločilno zaupanje med menoj in umetniškim vodstvom. Verjeli so vame in jaz sem verjel vase! Toda s prvo veliko vlogo je prišla tudi velika odgovornost. Glavna vloga namreč ne pomeni le popolnega obvladovanja besedila ali odlične kreacije; glavna vloga nosi celotno predstavo, narekuje njen tempo, igralec glavne vloge pa se mora vzpostaviti kot gonilna sila odrskega dogajanja. Na svoji 22-letni igralski poti sem nanizal kar nekaj nosilnih vlog, še vedno pa se rad spomnim, da sem ob študiju za vlogo Truffaldina večkrat pomislil, kako preprosteje bi bilo ostati pri stranskih vlogah, ki od igralca ne zahtevajo pretiranega napora. (*smeh*)

Občinstvo vas pozna predvsem po vlogah, odigranih v komedijah. Se v polju komičnega res počutite najudobneje? Se ne bojite, da bi se s komičnimi vlogami, naj bodo še tako različne, sčasoma »ukalupili«?

Moje horoskopsko znamenje sta ribi, za ribe pa vemo, da lahko plavajo povsod, tudi v akvariju, če je ta le dovolj velik. A šalo na stran! Povedati želim le to, da se enako dobro počutim tako v komediji kot v resnejših, dramskih žanrih. Morda me večina res pomni po komičnih vlogah, četudi se sam nimam za komedijanta, a prav tako dobro vem, da sem številne presenetil z vlogami, odigranimi v Bärfusovi družinski drami *Test*, Buchachinem trilerju *Deklice ne bi smele igrati nogometa*, Genetovih *Služkinjah* ali v Horovitzovi enodejanki *Indijc hoče u Bronx*, v katerih mi je uspelo odpreti nove, drugačne igralske svetove. Toda ker me vprašujete po strahu pred ujetostjo v komične vloge, lahko z mirno vestjo

rečem, da si s tem ne delam skrbi. Če je besedilo dobro napisano in igralec dela zavzeto, se slednji ne bo trudil brenkati na komične strune; poglobil bo karakter, ostal resen, da se bodo lahko gledalci v njegovem liku prepoznali in doživeli katarzo. In še: bolj kot ukalupljenosti v vloge se bojim ujetosti v režiserske pristope. V našem gledališču, kjer izmenjaje režirajo vedno isti režiserji, pogrešam nove, mlade režiserske moči! Igralci smo »prostitutke«, radi gremo z vsakim režiserjem, ki nam lahko ponudi kaj novega. Mladi režiserji z novimi pristopi pa ne bi bili dobrodošli le za nas igralce, temveč tudi za občinstvo, ki bi skupaj z njimi in nami raslo.

ne vloge so kot »zazipane« datoteke

Pomeni to, da v Gledališču Koper nimate več možnosti za igralsko in osebno rast?

Če vsako sezono delam z istimi režiserji, možnosti res ni veliko. Če znova sodelujem z režiserjem, s katerim sem že večkrat sodeloval, si vedno postavim nek izziv, neko nalogo. Igralci moramo na odru ustvariti nov svet, v katerem vsak posameznik sestavlja skupni mozaik – predstavo, s katero moramo »začarati« občinstvo. Na vajah za *Moriti čuječe* sem si zato prizadeval vloge poglobiti do te mere, da je bila meja med shizofrenijo in igrilstvom že skoraj izbrisana. Takšni uprizoritvi sta bili tudi komedija *Ventilator* po motivih Goldonijeve *Pahljače* in enodejanka *Indijc hoče u Brox*; ta je z minimalistično scenografijo in prepričevanjem nasilja gledalce pripeljala v srž verbalne in fizične agresije, ki se je, še posebej, če je dovolj oddaljena od nas, sploh ne zavedamo. Nasilje, ki ga popularizirata splet in televizija, lahko s pritiskom na gumb izključimo v vsakem trenutku, s predstavo, ki traja eno uro, pa smo občinstvo dovolj držali v šahu, da je videno in slišano na odru lahko ozavestilo. Kako težka je bila predstava, dokazuje tudi eno naših gostovanj, ko je dvorano zapustilo trideset gledalcev, saj ni bilo gumba, s katerim bi lahko zamenjali televizijski kanal ali spletno stran. Vsi so do konca predstave počakali v foajeju in priznali, da so dvorano zapustili zato, ker so hoteli, da se mučenje Indijca na odru konča.

Indijec Gupta je z izjemo nekaj stavkov v hindiju nema vloga. Kako se igralec, ki mu je govor največkrat osnovno orodje, poloti takšne vloge?

Pogovor z igralcem
Igorjem Štamulakom
pred premiero komedije
Moriti čuječe

V izvirniku je sicer več besedila v hindiju, vendar sva se z režiserko Renato Vidič dogovorila, da ohraniva le en stavek, ki ga Gupta večkrat ponovi: »Oprostite, ne razumem vašega jezika, iščem svojega sina Prema.« Najzahtevnejša igralska naloga je bila odmisлити, da razumem slovensko, saj me mlada objestneža maltretirata najprej verbalno, šele nato fizično; verbalni napadi so bili bolj boleči

saj sem prebral marsikakšno besedo, ki so jo nato soigralci v tekstu iskali zaman. Z igralsko kilometrino in veliko mero zbranosti sem se naučil pravilno brati že na prvi vaji, tako da danes svoje replike brez vnaprejšnje priprave bolj ali manj pravilno preberem.

Med koprskimi igralci ste zagotovo eden tistih, ki so odigrali največ ženskih likov.

sem, da želim biti polnokrvna ženska, četudi z globokim glasom in brez prsi, kar je v času fluidne spolnosti postalo že vsakdanje; vedel sem, da kljub patetičnosti lika, ta ne sme postati karikatura, in kar dva meseca sem vadil hojo v visokih petah. Rad sem igral Gospo in žal mi je, da je tudi ta uprizoritev po le nekaj ponovitvah odšla z repertoarja. Verjamem, da bi jo skupaj z *Deklicami* in Eldridgovim *Začetkom* morali obnoviti.

Foto: Jaka Varmuž

Del vašega gledališkega ustvarjanja sta tudi avtorska projekta *Skok v pravljico* in *Z Igorjem po svetu*, ki sta v okviru kulturno-umetnostne vzgoje namenjena najmlajšim. Kje ste dobili navdih zanju?

Kdo je idejni vodja delavnice *Skok v pravljico*, ki jo pripravljam in vodim že dvanajsto leto, se ne spomnim več; vem le, da mi delo z otroki nikoli ni bilo tuje, saj izhajam iz družine s štirimi nečakinjami, sedmimi pranečaki in dvema vnukoma. Namen delavnice že vsa leta ostaja enak: učiti otroke nastopanja. Najprej jim preberem pravljico, nato jih povabim na oder male dvorane in se skupaj z njimi začnem igrati na temo pravljice. Otroci me imajo radi, saj niko-

vse do trenutka, ko mi je uspelo ozaveštviti, da ju ne razumem; spremljal sem zgolj njune kretnje in kot rešilno bilko poskušal uloviti vsaj kakšno njuno besedo, ki bi jo poznal. Spomnim se, da sem vlogo takrat črpal iz svojih potovanj po svetu, na katerih sem se znašel tudi med staroselci, ki niso znali besede angleško. Sporazumevali smo se z rokami in se, presenetljivo, o vsem dogovorili. Verjamem, da mi je v predstavi dobro uspelo prikazati linijo neznanja jezika in jo uspešno preslikati na Indijca Gupto.

Kako pristopate k vlogam? Bolj intuitivno ali bolj racionalno?

Z vsako novo vlogo odprem nov list. Izhodišče za študij vloge so emocije, ki mi pomagajo, da lik najprej poiščem v sebi, se začnem nanj odzivati, ga skušam spraviti v telo, šele pozneje pa poskušam z razmislekom ugotoviti, kaj je motivacija in smisel vsakega prizora. Vlogo gradim počasi, sestavljam jo kot kocke eno na drugo ... Sistema, po katerem bi gradil vse vloge na enak način, nimam. Edini »sistem«, ki velja za vse vloge, je pisanje besedila; teden dni pred premiero iz glave na papir prepisem vse replike vloge, in če mi uspe brez napak, vem, da znam celotno besedilo.

Je res, da dramsko besedilo za študij nove predstave vedno dobite nekaj dni prej kot soigralci?

Imam blago obliko disleksije. Če besedila pred prvo vajo nisem prebral, je moje branje vedno izzvalo veliko smeha,

Foto: Jaka Varmuž

Bili ste Cankarjeva mama v predstavi *Vse o Ivanu*, Mama v *1500 lajkah*, Gospa v *Služkinjah*, zdaj Bregenzovka v *Moriti čuječe ... Zakaj vam tako radi dodelijo ženske vloge?*

Ne samo ženske, tudi živalske! Igralska zasedba je vedno v rokah umetniškega vodstva in režiserja. Direktorica gledališča Katja Pegan ženske like že tradicionalno rada zaupa moškimi, jaz pa jih vedno z veseljem sprejem.

V vlogi Gospe v *Genetovih Služkinjah* ste bili izjemni!

Marjuta Slamič, igralka iz novogoriškega gledališča, mi je po ogledu predstave rekla, da je Gospa moja življenjska vloga in bi zato morala trajati dlje. (*Smeh*) Na vlogo sem se res dobro pripravil; vedel

gar ne silim, da se mi pridruži, če tega ne želi. Tudi sam se rad igram! Igranje v smislu zabave, sprostitve in ohranjanja otroka v sebi je ena najbolj pomembnih nalog v življenju igralca. Igralec mora biti otrok! Igralec mora biti radoživ, mora znati raziskovati, mora biti radoveden tako, kot so radovedni otroci. Sam še vedno nosim in negujem otroka v sebi; ne le takrat, ko gre za predstave za otroke, tudi ko gre za odrasle.

Gledališko nanizanko z *Igorjem po svetu* so najbrž navdihnili vaša potovanja?

Res je. Izhodišče je bilo gledališko potovanje s pedagoško noto, s čimer naj bi se otroci naučili, kako in kje kupiti vozovnico, s katerimi prevoznimi sredstvi lahko potujemo, kaj si moramo ogledati v po-

sameznih državah, pozneje, ko so scenariji že dobili končno podobo, pa sem v potovanja vpletel tudi zgodbe, značilne za vsako deželo – od Ostržka do Robina Hooda. Doslej smo z mladimi gledalci potovali v Veliko Britanijo, Francijo in Italijo, konec avgusta pa bomo premierno poleteli v Egipt, kjer bomo iskali skriti zaklad in v koprskem gledališču prvič uporabili hologram.

Za nanizanko, v kateri z vami vedno potuje vaš »nečak« Mak Tepšič, pišete scenarij in dialoge, predstavo tudi režirate, določite scenografijo ... Za vsem tem

jem Jako Ivancem; njegovemu režijskemu in mojemu igralsko-režijskemu svetu skupaj dajeva odrsko podobo.

Omenil sem že, da v kriminalni komediji *Moriti čuječe odigrate kar sedem likov. Ker gre večinoma za epizodne vloge, sprašujem ali si za takšne vloge izposodite to ali ono »malenkost« pri vlogah, ki ste jih že odigrali v drugih predstavah?*

Lahko bi si izposojali pri že odigranih vlogah, vendar smo se s soigralcema že na uvodnih vajah dogovorili, da bomo opazovali in drug drugega opozarjali pred morebitnimi zdrsi v klišeje. V izogib

v njih pa se za uporabnika skriva veliko število informacij. Vloge so zaradi tega intenzivne, med preoblekami ni časa za vdih, zato je tistih nekaj korakov iz globine odra na plišasto belo preprogo, ki predstavlja naš časovni mehurček, »zamejen prostor, v katerem počneš izključno tisto, kar hočeš ti«, vedno moja priprava na lik, ki ga moram odigrati.

Za boljšo gledalčevo percepcijo so ti epizodni liki najbrž precej tipizirani, tako v igri kot kostumu?

Liki so dovolj tipski, da so na odru prepoznani v trenutku. Edino lik Björna Diemla,

Dame in gospodje,

občutite svoj dih! Ne poslušajte, temveč začutite in se pripravite na gledališko ekstravaganco, kakršna ni nobena druga. Dobrodošli v »svetu čuječnosti«, v katerem se nesmiselnost življenja sreča s smešnostjo satire v razuzdanem divjanju po kriminalnem podzemlju. Težava našega časa je nenehna dosegljivost, zato, lepo prosimo, izklopite svoje brneče ljubljenske in se nam pridružite na potovanju v srce mesta, kjer so ulice tlakovane s klobasami in galebi pojejo veselo melodijo. Na labirintskih ulicah, kjer zrak prasketa od napetosti vsakdanjega življenja, obstaja zgodba, ki je tako bizarna, tako zavita, da bi jo lahko opisali le kot mojstrovino črne komedije. Sredi vrveža mestnega življenja teče pripoved, v kateri se nesmisli tako prepletajo, da meji na bizarno umetniško delo – ali morda bolje – na delo norosti. To je svet, v katerem se čuječnost sreča z uničenjem v razuzdanem plesu smrti in razsvetljenja. Spoznajte Björna, »uspešnega« odvetnika, čigar življenje se povsem zasuka, ko njegova žena Katharina vztraja, da se udeleži seminarja čuječnosti, s pomočjo katerega bi rešil njun razpadajoči zakon in postal boljši oče. Björn niti ne ve, da ga bo ta na videz neškodljiv predlog pahnil v vrtimec kaosa, kriminala in eksistencialne krize. Obložen s kupom knjig za samopomoč in dvomljivim razumevanjem pozornosti se odpravi na potovanje, ki bo preizkusilo meje razuma in morale. Od nerodnih kriminalcev do nesrečnih žrtev se Björn znajde vpleten v vrsto absurdnih scenarijev, v katerih je vsak bolj komičen od prejšnjega. Ko se poglubi v motne vode čuječnosti, odkrije neverjetno resnico: včasih je pot do spoznanja posuta s telesi. Od težavnih strank do nečednih nasprotnikov mora naš junak krmariti po minskem polju moralne dvoumnosti. Kot graciozen

Kriminalka čuječnosti

bik, ki lomasti z zavezanimi očmi v trgovini s porcelanom. Toda sredi kaosa in pokolov se skriva kanček upanja ... To je priložnost, da Björn najde pravo razsvetljenje, četudi to pomeni žrtvovanje moralnih načel. Sledi osupljivo divjanje po zaniknem podzemlju, kjer je vsak trenutek dogajanja obarvan s kančkom eksistencialne groze. S svojo jedko satiro, duhovitostjo, ostro kot britev, je »Moriti čuječe« osupljiva gledališka izkušnja kot nobena druga. V tej ječi čuječnosti glavni akter s pomočjo samonadzora vedno potegne prave poteze in odigra briljantno šahovsko partijo. Od trenutkov, ki povzročajo smeh, do presenetljivo globokih vpogledov v človeško stanje, je to igra, ob kateri boste hlastali za zrakom in se spraševali o sami naravi resničnosti. Poskusite začutiti svoje telo kot celoto in se nam pridružite na popotovanju v absurd. Čuječe smo pripravljene, da vas odpeljemo na satirično vožnjo po toboganu zločina, kaosa in vprašljivega razsvetljenja. V tem svetu smeha in norosti je edina stvar, ki je nevarnejša od morilca z vestjo, guru za samopomoč s priročniki. To pot se ne ozirajte na pretresljiv učinek dramatičnosti, dasiravno ste navzoči v gledališkem eksperimentu. Zatorej nam odpustite, ker odpuščanje je nekaj zelo osvobajajočega, predvsem za tistega, ki odpušča. Ozavestite zunanji svet in uživajte vsak trenutek predstave takšen, kot je. Kajti čuječnost je ljubeče zavedanje sedanjega trenutka brez presojanja. Toda pozor: v tem svetu zločina in razsvetljenja ni nič tako, kot se zdi. In smeh je vedno najsmrtonosnejše orožje od vseh. Zato vstopite, dragi gledalci, in se nam pridružite na odpravi v srce teme. Na adrenalinsko avanturo lahko povabite tudi svoje težave, kjer bodo za spremembo rešitve morda našle vas. Vaš svet pa najverjetneje ne bo zdrsnil v kaos. Gledališki spektakel čaka, pripravljen, da vas popelje na umetniško ekspedicijo v globine komičnega brezna.

I MATJAŽ BRIŠKI

stojijo večje režiserke ambicije?

Še študentu dramske igre mi je profesor in režiser Mile Korun očital, da imam preveč režijsko pamet, da se kot igralec na vajah ukvarjam s stvarmi, ki se me kot igralca ne tičejo. Ko sem sprejel angažma v koprskem gledališču, kjer je bil tempo dela manj zahteven kot v Kranju ali Ljubljani, sem se začel ukvarjati z globino igralskega poklica. Danes, ko sem se sposoben poglobiti v drobovje vsakega dramskega lika, se lahko vrnem na »površje« in znova vstopim v režijske širine. Nanizanko *Z Igorjem po svetu* z roko v roki ustvarjava s hišnim režiser-

klišejem sedem vlog v predstavi gradim na principu bralnih uprizoritev, ki smo jih v okviru Tedna slovenske drame pripravljali v Kranju. Na bralnih uprizoritvah smo vedno odigrali kratek dramski odlomek in kot igralec si moral v nekajminutni igrani odsek vnesti celotno zgodbo dramske predloge. Enako je z našimi epizodnimi vlogami v *Moriti čuječe*; v še tako kratkem prizoru moraš s svojimi čustvi, s svojim likom popolnoma zapolniti odrski prostor in v dveh ali treh stavkih povedati celotno zgodbo. Če poenostavim: naše epizodne vloge so kot »zazipane« datoteke; na zunaj majhne,

ki ga igra Luka Cimprič, ima dramaturški lok; Björn s konca komedije ni enak Björnu, ki je v komedijo vstopil kot odvetnik mafijskega botra Dragana in iz nje izide kot ljubeč partner in oče.

Čeprav se komedija na nemškem govornem območju prodaja za med, ste besedilo nekoliko priredili. Zakaj?

Veste, kako prepoznate dobro napisano dramsko besedilo? Ne?! Odprete prvo stran in preberete dialog, ne da bi pri tem brali imena dramskih likov. Če prebrano razumete, je tekst po navadi dober. V našem primeru ni bilo tako; ko smo tako

Foto: Jaka Varmuž

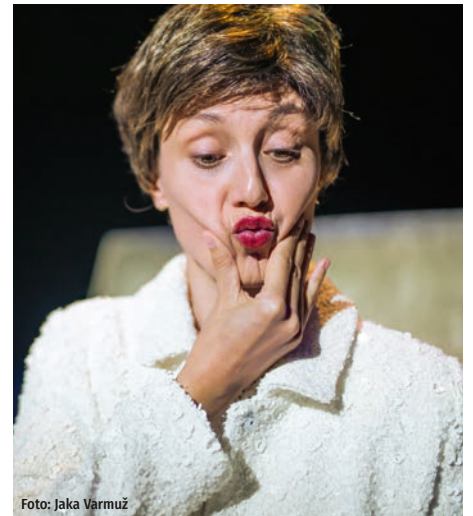

Foto: Jaka Varmuž

prebrali prvo in drugo stran komedije, nismo razumeli ničesar! Besedilo je napisano kot nekakšen scenarij, ki smo si ga vzeli za osnovo komedije in iz nje izluščili le eno zgodbo – Breitnerjevo. Težava dramatizacij večine proznih besedil je namreč ta, da v njih vedno zaslutimo prozno predlogo, zaradi česar v predstavah največkrat umanjka dramska napetost. Mislim, da nam je z majhnimi posegi uspelo izvirno besedilo smiselno skrajšati in ustvariti lok komedijskega dogajanja.

Še en dokaz več, da je gledališče timsko delo ...

Glede razumevanja besedila je režiser na prvi vaji vedno nekaj korakov pred igralci, ki capljamo za njim, tokrat pa je bil izhodiščni položaj enak za vse. Prebrali smo komedijo, tudi roman, in na tej točki skupaj začeli graditi najprej besedilo, nato karakterje, mizansceno, tudi scenografijo. Priznam, takšnega skupinskega entuziazma in iskrenosti – če česa ne veš, vprašaj, če veš, pomagaj drugim – v gledališču že dolgo nisem doživel. Vesel sem, da po Camolettijevi (*Totalno katastrofalni večerji*) znova

Foto: Jaka Varmuž

Pisati čuječe – Karsten Dusse

Če upoštevamo, da so literarni prvenci, naj gre za dramsko formo ali formo romana, načeloma izrazito avtobiografski, bi lahko sklepali, da se tudi avtor romana *Moriti čuječe*, po katerem je nastala priredba za oder z enakim naslovom, tako kot njegov glavni junak, odvetnik Björen Diemel,

tudi sam v zasebnem življenju giblje po tanki meji med zakoni in kriminalom, pravom in zločinom, advokaturu in mafijo. Resnica ni tako oddaljena, le da se Dusse danes posveča obligacijskemu pravu, dobro pa pozna tudi mafijske obračune, ki pretresajo nemško družbo.

V Essnu rojeni Karsten Dusse (1973) izhaja iz odvetniške družine, zato najbrž ni naključje, da se je po odsluženi vojaščini odločil za študij prava. Študiral je v Bonnu in Lozani, po opravljenem pripravništvu v Bonnu in Los Angelesu je leta 2003 prejel licenco za opravljanje odvetniškega poklica. Že kot študent je sodeloval s televizijo, najprej kot kabelski pomočnik, nato kot motivator občinstva v televizijskem studiu; po študiju tudi kot televizijski in radijski moderator ter avtor televizijskih scenarijev, ki so mu prinesli več nagrad, med njimi nemško televizijsko nagrado, nemško nagrado za komedijo ter nominacijo za nagrado Adolfa Grimmeja.

S humorjem se Dusse ne loteva le različnih televizijskih formatov, z ironijo in humorjem je prežet tudi njegov prvi pravni priročnik *Polovično znanje nekega pravnika: priročnik za pravno državo* (*Halbwissen eines Volljuristen: Handbuch für den Rechtsstaat*, 2015), v katerem na informativen, toda zabaven način pojasnjuje najosnovnejše predpise nemškega pravnega sistema; naj gre za sosedski spor, ločitveno vojno ali ustavno pritožbo. Tri leta pozneje je izdal še »priročnik« *Dobiti pravdo. 15 nasvetov, ki jih lahko uprabite zase* (*Recht bekommen. 15 Rechtsgeschichten, die Sie für sich nutzen können*, 2018), v katerem opisuje sredstva, ki so nam na voljo za uveljavitev naših pravic.

V tem času je napisal svoj literarni prvenec, kriminalni roman *Moriti čuječe*. »Ko sem začutil, da bi nedoločno zamisel o tej knjigi prvič ubesedil, sem ravno sedel v svoji najljubši gostilni na svojem najljubšem otoku,« je zapisal v zahvali ob koncu

sodelujem z režiserjem Samom M. Strelcem, saj se zdaj že bolje pozna in veva, kaj lahko pričakujeva drug od drugega. Tokrat me je celo presenetil; ustvarjanja predstave se je lotil z novimi prijemi in veliko iskrenosti. Igrali smo se igralci, igral se je tudi režiser in upam, da se bo vzdušje, ki je prevevalo vaje, odrazilo tudi na predstavah.

Ker glavni junak opravičila za svoja dejanja najde v načelih čuječnosti, je neskladje med čuječnostjo in kriminalom lahko komično samo po sebi. V čem ste še iskali komičnost?

Predvsem v likih, saj se njim smejimo bolj kot zgodbi, zapletom in preobratom. Besedilo je, kakršno je, rešijo ga lahko le virtuozne igralske stvaritve. Predstava ima zato izrazito igralski predznak, za katerega verjamemo, da ga bomo znali upravičiti.

■ MIHA L. TREFALT

Foto: Jaka Varmuž

Foto: Jaka Varmuž

Foto: Jaka Varmuž

romana. »Zahvaljujem se natakari, ki mi je posodila svinčnik in beležko za naročila, ko sem jo prosil za to. Šest gosto popisanih listkov iz te beležke sem uokviril in zdaj visijo na moji steni. Knjiga se začne točno tako, kot sem napisal tisti večer.«

Roman je izšel leta 2018 pri založbi Heyne in leto pozneje v Nemčiji postal najbolje prodajana knjiga v mehki vezavi. Knjigi je sledila zvočnica z enakim naslovom (Random House Audio), ki je leta 2020 prejela Nemško nagrado za zvočno knjigo. Uspeh romana, do danes prevedenega v 22 jezikov, je Dusseja spodbudil k pisanju njegovega nadaljevanja: leta 2020 je izšel drugi roman *Otrok v meni želi moriti čuječe*, zatem pa še *Moriti čuječe na koncu sveta* (2021), *Moriti čuječe: vadnica po metodi Joschka Breitnerja* (2021), *Moriti čuječe tukaj in zdaj* (2022), sredi letošnjega januarja pa je izšel šesti roman *Moriti čuječe s pomočjo zavestnega prehranjevanja* (2024). V slovenskem prevodu Petre Anžlovar in Anje Furlan so doslej pri založbi Učila International izšli prvi štirje deli.

Leto dni po izidu romana *Moriti čuječe* je založnik in prevajalec Bernd Schmidt besedilo priredil za oder. Kriminalno komedijo za dva igralca in igralko so krstno uprizorili 25. februarja 2022 v Komornem gledališču Karlsruhe v Nemčiji. Poudnik pretočnih vsebin Netflix je v istem mesecu napovedal, da bo po romanu posnel osemdelno serijo s Tomom Schillingom v glavni vlogi.

Do danes so na nemško govorečem območju komedijo *Moriti čuječe* premierno uprizorili kar 28-krat, Netflix začetek predvajanja napoveduje še v tem letu. ■

Bernd Schmidt

V Bochumu rojeni teatrolog, germanist in anglist Bernd Schmidt (1958) je po študiju na Svobodni univerzi v Berlinu kot novinar in urednik delal za različne časopise in revije. V letih 1982 in 1983 je vodil Berlinski knjižni forum »ex libris«, ki je potekal na tamkajšnji Akademiji umetnosti, leta 1985 se je kot dramaturg pridružil gledališki in medijski agenciji Gustav Kiepenheuer Bühnenvertriebs-GmbH, od leta 2000 je njen poslovni direktor.

Bernd Schmidt tudi piše, prevaja in urednikuje; leta 2007 je radiotelevizijska mreža Südwestrundfunk (SWR) predvajala njegovo radijsko kriminalno igro *Smrt na sliki – Primer Fabritius*, prevedel ali priredil je dela Daniela Craiga, C. S. Foresterja, Toma McGratha, Arthurja Millerja, Terencea Rattigana in Tennesseeja Williamsa. Po dramatisaciji Dussejevega romana *Moriti čuječe* je napisal še igro o avstrijsko-nemški medvojni igralki in plesalki La Jani (1905–1940) z naslovom *Hudičevo jezero*.

Od leta 1999 do 2023 je bil častni član uprave nemške avtorske agencije VG Wort, od 2004 do 2010 predsednik upravnega odbora Združenja gledaliških in medijskih založnikov v Berlinu, do danes pa ostaja dejaven kot častni član uprave Fundacije Güntherja in Ute Grass iz Lübecka, fundacije Anne Seghers iz Berlina ter Društva Christe Wolf v Berlinu. ■ M.L. T

Dennis Kelly Sirote

(Orphans, 2009)

Prevajalka **Tina Mahkota**, režiserka **Renata Vidič**, scenograf **Milan Percan**, kostumografinja **Nina Čehovin**, avtor glasbe **Mirko Vuksanovič**, oblikovalec svetlobe **Jaka Varmuž**, lektor **Martin Vrtačnik**, strokovni svetovalec dr. **Aleksander Zadel**.

Igralci: **Tjaša Hrovat** (Helen), **Blaž Popovski** (Danny), **Mak Tepšič** (Liam).

Premieri 1. in 8. marca 2024 v mali dvorani Gledališča Koper.

Uprizoritev v mali dvorani gledalstva ne posede le na običajne tribune, temveč ga s sedeži, ki oder obkrožajo z vseh strani, povabi v neposredno bližino dramatičnega dogajanja. [...]

Če igri prisostvujemo z bližine (ki je zaradi razporeda sedežev na vseh straneh odra dostopna večjemu številu gledalcev), se je nemogoče izogniti močnim čustvenim vibracijam in gostemu vzdušju, ki ga nasičujejo intenzivne igralske energije – družinska zgodba »sirote« nam zleze pod kožo, da nas zmrza v drobno. Očitno je, da je režijska skrb skušala razpreti vpogled v karakterje celotnemu občinstvu, kar pomeni, da (skoraj) nikoli nihče nima pregleda nad obraznimi izrazi in gestikulacijo vseh treh v dramo vpletenih. Čeprav si kdaj želimo, da bi videli obraz govorečega, so prezenca igralcev dovolj močne, da našo pozornost hranijo tudi s svojimi hrbti.

Tjaša Hrovat, **Blaž Popovski** in **Mak Tepšič** so namreč vsi po vrsti odlični. Manipulativno Helen, ki iz strahu zase deluje preveč zaščitniško do brata, Tjaša Hrovat oblikuje z natančno odmerjenimi temperaturami v odnosih. Njena Helen je hladno tesnoba in žolčno prezirljiva, živčno gospodovalna in mačje zapeljiva – kar ji pač narekuje gon za ohranjanje statusa quo. Zablodelega Liama, ki se usodne noči huligansko znese nad nedolžnim arabskim priseljencem, utelesi Mak Tepšič. Njegova visoka postava in občasno nerodna telesna govorica podčrtujeta nezrelost Liamovega karakterja, njegovo popolno odvisnost od starejše sestre. V Liamu Maka Tepšiča se ob vlogi okrutnega mučitelja mešata naslada in pretresenost, panika pred posledicami in sprevržen ponos. Moralni kompas trojice, Dannyja, ki edini ne razmišlja le o sebi, odigra Blaž Popovski. Ujet v pogubno mrežo Heleninega podcenjevanja, Danny prestopi meje etičnega ravnanja ter sodeluje pri ustrahovanju in znašanju nad Liamovo žrtvijo. Danny Popovskega izmed vseh treh doživi največjo spremembo – od trezno umirjenega do razbesnelega, od potrpežljivo dobrohotnega do odtujenega in gnusa polnega. Igra vseh treh je dosledno psihološko po-

Foto: Jaka Varmuž

globljena, težo dogajanja pa že sam tekst vsem trem porazdeli enakomerno. Jezik je poln kletvic, ki dodatno osvetljujejo stanje duha vseh akterjev, govor pa zvečine hiter in dobro artikuliran (lektor **Martin Vrtačnik**). **ANA OBREZA, WWW.SIGLEDAL.ORG, 19. MAREC 2024**

Koprskoprsk uprizoritev postane tako srhljiva naracija o psiholoških ranah, ki jih človek pestuje v svoji intimi zaradi »nenormalnega« otroštva, kar se nato izraža v skrajni posesivnosti in nasilju. Tudi fizičnem.

Mak Tepšič in **Tjaša Hrovat** sta s svojima likoma oblikovala prototip zaznamovanega človeka, **Blaž Popovski** pa tipizacijo nemočnega individuuma, ki pa na koncu vendarle zaloputne vrata, saj se je umazal z zločinom in nasiljem, zoper katerega se je skušal boriti. Tepšič je v koži Liama ves čas na robu zloma, zmeden, z lažjo prekriva svoja dejanja, se rešuje in opravičuje, resnico spreminja v laž in laž v resnico, preskakuje s teme na temo, ovinkari, v besedah in telesnem izražanju živčen, hkrati glasen in tih, nosilec strah vzbujajoče stiske z imenovalcem v nasilju, skratka, do skrajnosti razpotegnjen lik napadalnega nevrotika, agresivnega neprilagodljiveža, zatekajočega se v ekstremne rasistične in ideološke ideje, kakršne sodobni svet seje

v izdatni meri. V ta shizofreni krog vedenjskih, čustvenih in socialnih težav je ujeta Helen v upodobitvi Tjaše Hrovat. Igralka z veliko energijo in študijsko odličnostjo prikazuje disfunkcionalne odnose v družini, ona je tista, ki manipulira s temi odnosi, z ljudmi, predvsem s svojim soprogom Dannyjem, nad katerim izvaja nepredstavljivo psihološko nasilje. Bolna je, notranje raztrgana, njeni prehodi iz nežnosti do moža do zmerjanja so siloviti in čustveno parajoči, njena zaščita brata izven vseh racionalnih mej.

Veliko vlogo je ustvaril Blaž Popovski kot Helenin soprog Danny. Bil je nekakšen opazovalec interakcije med bratom in sestro, vseskozi dvomeč, sluti Liamove laži, ve, da je žena psihološko bolna, nima pa moči kljubovati napetosti prostora, časa in odnosov. Nasprotno, kljub svojemu človekoljubnemu prepričanju naseda Heleninim manipulacijam in si celo umaže roke s krvjo. Ves čas je tih, a izraža notranjo razklanost, raztrganost, padec. V krčevitem psihološkem prostoru je kot tujek, zato v svoji zunanji glasovni podobi horizontalno uravnotežen, v resnici ga razjeda krivda. Ta videz nevidez deluje izjemno povedno in obremenjujoče tudi za avditorij.

Sirote Gledališča Koper so avtentičen prikaz odnosov v družini v primežu travm preteklosti in stanja v našem razseljenem svetu. Predstava jasno in travmatično sprašuje vse nas, zakaj dovolimo tak razkroj posameznika in družbe.

MARIJ ČUK, PRIMORSKI DNEVNIK, 15. MAREC 2024

M. L. T.

Odprta vrata v maturu za bodoče maturante

Uprizoritev učnega gledališkega esejja Ire Ratej *Odprta vrata v matura 2024*, ki smo ga v začetku januarja letos krstno uprizorili v želji, da pomagamo letošnjim maturantom pri pisanju maturitetnega esejja, je do konca marca doživela **17 ponovitev**, od tega štiri v **Lutkovnem gledališču Ljubljana**, po eno v **Mariboru** in **Novem mestu**, ponovitve pa si je ogledalo **1700** dijakov.

Teden dni po odmevnem gostovanju v Lutkovnem gledališču Ljubljana sta se z dijaki četrtil letnikov Gimnazije Šentvid o uprizoritvi **pogovarjala avtorica Ira Ratej in režiser Jaka Ivanc**. V sproščnem pogovoru s skorajšnjimi maturanti sta jih spodbudila k razmišljanju in iskanju odgovorov na vprašanje, kaj je svoboda ter ali se v družbi in svetu, v katerem nam sodobna

Foto: Gledališče Koper

tehnologija sledi na vsakem koraku, še počutijo svobodne. »Svoboden si, dokler ne začneš razmišljati o svobodi,« je pogovor povzela ena od dijakinj ter s tem dala iztočnico več za razmišljanje o letošnjem maturitetnem esejju *Posameznik med svobodo in ujetostjo*. Za spomin na srečanje je nastala tudi fotografija dijakov z gostoma in **Martino Berič**, profesorico slovenščine na Gimnaziji Šentvid, ki je bila v času nastajanja uprizoritve vedno pripravljena priskočiti na pomoč s pedagoškimi izkušnjami »iz prve roke«. ■

Trio znova na gledaliških odrih

Gasbena komedija Gašperja Tiča, ki smo jo krstno uprizorili leta 2015 in je po daljšem premoru konec letošnjega februarja na odru SiTi teatra BTC dočakala **stoto ponovitev**, se znova vrača na gledališke odre. Po dveh predstavah v začetku aprila na koprskem odru bodo Donatella, Fiorella in Marija znova navduševale občinstvo v drugi polovici meseca na odru SiTi teatra BTC in Špas teatra v Mengšu, in ga, vsaj upamo, nasmejale tako, kot so na jubilejni ponovitvi nasmejale predsednico države **Natašo Pirc Musar**. Predsednica je po nastopu

Foto: Jaka Varmuz

čestitala vsem nastopajočim, tudi našemu igralcu Roku Matku, ki je za vlogo Marije leta 2016 prejel primorsko gledališko nagrado tantadruj za izjemen igralski dosežek. ■

Foto: Gledališče Koper

Znan prejemnik/-ica nagrade tantadruj za življenjsko delo

Po letu dni se je znova zbrala žirija za nagrado tantadruj za življenjsko delo, ki jo primorska gledališča – Gledališče Koper, Slovensko stalno gledališče iz Trsta in SNG Nova Gorica – podelujemo ustvarjalcem, za katere menimo, da so v preteklosti s svojim delom najbolj zaznamovali primorski gledališki prostor. **Komisija** v sestavi gledališki kritik, pesnik in pisatelj **Marij Čuk**, novinarka in komparativistka **Vesna Humar** ter dramaturg in gledališki režiser **Alen Jelen** je v začetku aprila že izbrala nagrajenca/nagrajenko, njegovo/njeno ime pa bodo razkrili konec meseca. Nagrade tantadruj za umetniške dosežke v iztekajoči se sezoni bodo skupaj z nagrado tantadruj za življenjsko delo podelili 25. maja v SNG Nova Gorica. ■

Petdeseti Brundagrrrrrom!

Z veliko torto in še več otroškega veselja smo drugo marčevsko sredo pospremili **50. ponovitev** otroške predstave *Brundagrrrrrom!* po besedilu Tamare Matevc, ki smo jo v režiji Jake

Foto: Gledališče Koper

Ivanca krstno uprizorili konec leta 2017. Jubilejno ponovitev predstave o deklici Živi, ki medveda Milka nauči izgovarjati črko R, so si ogledali učenci Centra za usposabljanje Elvire Vatovec Strunjan ter Centra za izobraževanje, rehabilitacijo in usposabljanje Vipava, ki so igralcema, Tjaši Hrovat in Luki Cimpriču, obljubili, da ju bodo v gledališču še obiskali.

Ob 50. ponovitvi **čestitamo vsem ustvarjalcem predstave** pa tudi organizaciji, ki skrbi, da ostajajo otroške predstave žive, dosegajo številne ponovitve in hvaležno občinstvo. ■

ZRS Koper nadaljuje s pogovori o znanosti v Gledališču Koper

Foto: ZRS Koper

Zokroglo mizo *Mostovi, namesto ograj: O priseljevanju in vključevanju priseljenk in priseljencev* 25. aprila nadaljuje mo z drugim pogovorom iz niza treh, ki jih v tej sezoni pod

skupnim naslovom *SPOZNAJ – Sproščeni Pogovori o ZNAnosti* pripravljamo v sodelovanju z Znanstveno-raziskovalnim središčem (ZRS) Koper. Na prvem pogovoru sredi letošnjega januarja z naslovom *Kompetentnost kot vzvod družbene odgovornosti* so strokovnjaki spregovorili o prihodnosti vloge in pomena znanja in kompetentnosti kot pomembnega vzvoda splošne družbene odgovornosti ter poudarili, da sta za odgovorno in zadovoljno družbo pomembni predvsem pripravljenost za sodelovanje in medsebojna pomoč. Na tretjem pogovoru z naslovom *Modrost: Izgubljena vrlina ali bistvo modernega človeka* pa bodo 20. maja 2024 gostje spregovorili o modrosti kot vodilnem načelu za osebno rast, etično odločanje ter ustvarjanje bolj harmonične družbe tudi z ozirom na vse bolj prisotno umetno inteligenco.

Znanstveno-raziskovalno središče Koper je v sodelovanju z Gledališčem Koper v ciklusu *Pogovori o znanosti* do sedaj pripravilo že več odmevnih dogodkov. Pogovori so namenjeni promociji znanosti in približevanju znanstveno-raziskovalnega dela širši zainteresirani javnosti v duhu družbene odgovornosti ZRS Koper. ■

V APRILU NAPOVEDUJEMO

Gostovanje SNG Nova Gorica

Dominik Smole

Antigona

Režiser **Luka Marcen**

Igralci **Arna Hadžialjevič, Blaž Valič, Jure Kopušar, Bine Matoh / Aleš Valič, Lara Fortuna, Gorazd Jakomini**

Sreda, 24. april 2024, ob 20. uri v Gledališču Koper.

IZBIRNA predstava 3 in za IZVEN.

Mit o Antigoni, pokončni in pogumni upornici, že od antike v vedno novih oblikah naslavlja temeljno vprašanje o nasprotju med nenapisanimi človeškimi zakoni in kodificiranimi zakoni države, med etiko in pravom. Hkrati pa

natančno preizprašuje tudi delovanje družbe in posameznikovo mesto v njej. S tega izhodišča se na antični mit ozira tudi Dominik Smole, eden najpomembnejših glasov slovenske dramske pisave v svoji poetični drami *Antigona* iz leta 1960. Z zgodbo o času tik po koncu uničujoče vojne zapiše sodobno tragedijo o razkroju vsakršne etike in prava, predvsem pa o moralnem razkroju sodobne družbe in človeka. Smoletova Antigona se, za razliko od Sofoklejeve, ne ukvarja več z uporom avtoritarnemu vladarju, ampak je srž njene aktivnosti sledenje vesti, sistemu vrednot, v katerega trdno in brezkompromisno verjame – ne glede na klice bližnjih, govornice ljudi ali mnenje vladajočega. Antigono vodilo ni spopad, konfrontacija, ampak je trdna hrbtenica pri uresničevanju idealov. Antigona je v Smoletovi drami fizično odsotna, tebenska skupnost le opazuje njeno delovanje, s čimer avtor posebej opozori na problem družbenega in po-

litičnega pragmatizma, oportunitizma in apatije. S tem pa – nič manj radikalno – nagovarja tudi naš današnji trenutek.

Antigona s svojo neomajno voljo in visoko moralno držo namreč danes vse bolj postaja nekaj neobstoječega, nezamisljivega, neznosnega. Ni več nekdo, ki bi ga lahko nadvladali, sprebrnili ali celo odstranili. Antigona ni le mit, ki ga lahko pozabimo, Antigona je slaba vest, ki nas zasleduje, je vedno nekje za našimi rameni, tudi če jo neštetokrat zanikamo. Antigona nas opominja na vsako priložnost, ko nismo delovali, pa bi morali, opozarja nas na našo vsakodnevno pragmatičnost, na male in velike oportunitizme, na družbeni konformizem, v katerem smo se izgubili, na strahove, ki nam onemogočajo, da bi vztrajali, na vsak trenutek, ko pozabimo na lastni jaz. ■

Jure Kopušar – tantadruj za igralske stvaritve, med drugim tudi za vlogo Haimona v uprizoritvi *Antigona*, 2023

Foto: Peter Uhan

Gledga ■ Letnik XXII, številka 2 ■ Izdajata Gledališče Koper in Obalne galerije Piran ■ Za izdajatelja Katja Pegan in Mara Ambrožič Verderber ■ Urednik Miha L. Trefalt ■ Lektorica Alenka Juvan ■ Tisk Tiskarna Vek Koper ■ Naklada 1.300 izvodov ■ Koper, april 2024 ■ Izid so omogočili Ministrstvo za kulturo RS, MO Koper, Občina Ankaran in Občina Piran ■ Na naslovnici: fotografija s predstave *Moriti čuječe* Karstna Dusseja Gledališča Koper (fotograf Jaka Varmuž)

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MESTNA OBČINA KOPER
COMUNE CITTA DI CAPPADISTRIA

Občina Ankarano
Comune di Ancarano

OBČINA PIRAN
COMUNE DI PIRANO

RETRO VIZOR 2024

1-12. JUNIJA

6 IZBRANIH PREDSTAV ZA ZAKLJUČEK SEZONE
PREDVPIS ABONMAJEV OD 3. DO 14. JUNIJA 2024

9.
Gašper Tič
TRIO 20.00

10.
Goran Vojnovič
**JUGOSLAVIJA,
MOJA DEŽELA** 20.00
V sodelovanju z Gledališčem Prijedor in
Fundacijo Friedrich Ebert Stiftung

14.
Iztok Mlakar
TUTOŠOMATO 20.00
V sodelovanju s SNG Nova Gorica

20.
Karsten Dusse – Bernd Schmidt
MORITI ČUJEČE 20.00

7.
Dennis Kelly
SIROTE 20.00

12.
Tadej Toš
**ABRAHMM FREESTYLE
COMEDY** 20.00

Predvpis večernega abonmaja
prinaša brezplačno vstopnico
za Retrovizor.

www.gledalisce-koper.si

Gledališče Koper
Teatro Capodistria

OBALNE
GALERIJE
PIRAN
GALLERIE
COSTIERE
PIRANO

SPOMLADANSKI PROGRAM

ARTLAB MEDUZA

USTVARJALNI PROJEKT ZA OTROKE, MLADINO IN DRUŽINE

MESTNA GALERIJA PIRAN
23. APRIL — 5. MAJ 2024
GALERIJA HERMAN PEČARIČ PIRAN
26. APRIL — 15. AVGUST 2024

VASKO VIDMAR

TI SI GOZD

SAMOSTOJNA RAZSTAVA SLIK

GALERIJA HERMAN PEČARIČ PIRAN
26. APRIL — 28. JULIJ 2024

LEVITAN

UPRIZORITEV VITOMILA ŽUPANA

SODELOVANJE: OGP, AVDITORIJI PORTOROŽ, GLEDALIŠČE KOPER, APT NOVO MESTO

KOMPLEKS MONFORT PORTOROŽ
11. MAJ 2024

VEDNO NA VOLJO

FEMINISTIČNE POZICIJE V VIZUALNI UMETNOSTI IZ SLOVENIJE - IZBOR

SKUPINSKA RAZSTAVA, MEDINSTITUCIONALNO SODELOVANJE

MESTNA GALERIJA PIRAN
17. MAJ — 18. AVGUST 2024

BRAD DOWNEY

I'M YOU, YOU ARE ME

PROSTORSKA POSTAVITEV

GALERIJA MONFORT PORTOROŽ
23. MAJ — 18. AVGUST 2024

MARKO BRECELJ

LOŽACIJA NESPRIJAZNJENEGA

PREGLEDNA RAZSTAVA KULTURNE ZAPUŠČINE MARKA BRECLJA

GALERIJA LOŽA KOPER
31. MAJ — 15. SEPTEMBER 2024